

nej, w przedsiębiorstwach budownictwa rolniczego, przedsiębiorstwach wodno-melioracyjnych i technicznej obsługi rolnictwa oraz pracowników instruktażu i doradztwa fachowego gminnych służb rolnych i wojewódzkich ośrodków postępu rolniczego, podlega umorzeniu w wysokości 20% każdej terminowo spłaconej raty.

2. W razie śmierci kredytobiorcy prawo do umorzenia kredytu przysługuje jego małżonkowi, jeżeli zamieszkuje w domu lub lokalu, na którego budowę kredyt został zaciągnięty.

§ 9. 1. Przepisy § 8 stosuje się odpowiednio do pracowników państwowych przedsiębiorstw gospodarki rolnej i państwowych gospodarstw rolnych, w których obowiązuje układ zbiorowy pracy dla pracowników państwowych przedsiębiorstw rolnych, oraz do pracowników przedsiębiorstw lasów państwowych i parków narodowych, do których stosuje się rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1974 r. w sprawie praw i obowiązków pracowników lasów państwowych (Dz. U. Nr 51, poz. 328) i układ zbiorowy pracy dla pracowników zatrudnionych w przedsiębiorstwach lasów państwowych.

2. Kredyt udzielony osobom, o których mowa w ust 1; podlega ponadto umorzeniu w wysokości 20% w razie zrezygnowania przez pracownika z mieszkania funkcyjnego.

3. Przepis ust. 2 stosuje się także do pracowników instruktażu i doradztwa fachowego gminnych służb rolnych i wojewódzkich ośrodków postępu rolniczego.

§ 10. W razie rozwiązania umowy o pracę za wypowiedzeniem przez pracownika w okresie dziesięciu lat od daty otrzymania kredytu, porzucenia pracy bądź rozwiązania umowy o pracę przez zakład pracy bez wypowiedzenia z winy pracownika, a także w razie sprzedaży lub wydzierżawienia przez pracownika domu mieszkalnego lub lokalu w małym domu mieszkalnym, umorzona część kredytu podlega zwrotowi w terminie jednego miesiąca od dnia powstania przyczyny zwrotu kredytu.

§ 11. Wysokość oprocentowania kredytu regulują odrębne przepisy.

§ 12. Traci moc uchwała nr 126 Rady Ministrów z dnia 25 sierpnia 1978 r. w sprawie pomocy Państwa w rozwoju jednorodzinnego budownictwa mieszkaniowego pracowników państwowych przedsiębiorstw gospodarki rolnej i państwowych gospodarstw rolnych (Monitor Polski Nr 30, poz. 109).

§ 13. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

219

UCHWAŁA Nr 182 RADY MINISTRÓW

z dnia 24 sierpnia 1981 r.

w sprawie ograniczenia zużycia silnikowych paliw płynnych.

W związku z koniecznością zmniejszenia zużycia silnikowych paliw płynnych z uwagi na ograniczenia przetworu ropy naftowej i obniżenie możliwości pozyskania produktów naftowych Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Ministrowie, kierownicy urzędów centralnych, wojewodowie i prezydenci miast stopnia wojewódzkiego spowodują do dnia 10 października 1981 r. wycofanie z eksploatacji — czasowo, do odwołania — w podległych jednostkach:

- 1) 25% zarejestrowanych samochodów ciężarowych transportu gospodarczego,
- 2) 50% samowładowczych samochodów ciężarowych o zapłonie iskrowym w transporcie branżowym.

2. Czasowemu wycofaniu z eksploatacji podlegają przede wszystkim:

- 1) samochody o złym stanie technicznym, w szczególności te, których wiek przekracza 6 lat,
- 2) samochody o nadmiernym zużyciu paliwa na jednostkę ładowności, w szczególności z silnikiem o zapłonie iskrowym.

3. Sprawne technicznie pojazdy podlegają zabezpieczeniu i konserwowaniu, chroniącym przed dewastacją i zniszczeniem.

§ 2. 1. Ustala się następujące miesięczne limity zużycia paliwa dla samochodów ciężarowych transportu gospodarczego:

- 1) o dopuszczalnym ciężarze całkowitym do 3,5 tony — 400 l,

- 2) o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 do 11 ton — 560 l,
- 3) o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 11 ton — 750 l.

2. Limity, o których mowa w ust. 1, stosuje się do każdego pojazdu oddzielnie; nie mogą być one wykorzystane dla innych pojazdów.

§ 3. Ministrowie, kierownicy urzędów centralnych, wojewodowie i prezydenci miast stopnia wojewódzkiego wprowadzą czasowy zakaz dokonywania przez podległe im jednostki organizacyjne przewozu pracowników do pracy i z pracy zakładowymi autobusami na obszarze miast, w których działa w sposób ciągły komunikacja miejska, z wyjątkiem przewozu pracowników do pracy i z pracy, w godzinach od 22 do 6. Ograniczenie przewozu pracowników nie dotyczy górnictwa węglowego.

§ 4. Zwolniony tabor autobusowy, o którym mowa w § 3, należy postawić do dyspozycji wojewodów i prezydentów miast stopnia wojewódzkiego do wykorzystania go w celu zwiększenia przepustowości linii miejskiej komunikacji publicznej o największym obciążeniu przewozów ludzi do pracy i z pracy.

§ 5. Przepisy § 1—3 nie dotyczą jednostek organizacyjnych rolnictwa i gospodarki żywnościowej, zaopatrzenia ludności, komunikacji publicznej, służb miejskich, służby zdrowia, transportu leśnego, energetyki zawodowej i górnictwa w zakresie samochodów specjalnych, pogotowia technicznego, a także jednostek organizacyjnych rezerw obrony narodowej i spraw wewnętrznych.

§ 6. Minister Handlu Zagranicznego wstrzyma realizację kontraktów i umów na dostawy w latach 1982—1985 z importu samochodów ciężarowych samowładowczych oraz samochodów ciężarowych o ładowności ponad 4 tony z silnikami o zapłonie iskrowym, zapewniając w tych latach odpowiednią dostawę części zamiennych do pojazdów dotychczas zaimportowanych.

§ 7. 1. Ministrowie Komunikacji oraz Spraw Wewnętrznych zaostrzą kontrolę ruchu pojazdów samochodowych, a w szczególności wykorzystania ładowności i stanu technicznego pojazdów samochodowych.

2. Główny Inspektor Gospodarki Energetycznej zaostrzy kontrolę prawidłowości wykorzystania limitów paliw silnikowych.

3. Ministrowie, o których mowa w ust. 1, oraz Główny Inspektor Gospodarki Energetycznej będą przedstawiać Radzie Ministrów kwartalne analizy sporządzane na podstawie przeprowadzonych kontroli.

§ 8. Miesięczne limity zużycia paliwa dla służbowych samochodów osobowych ulegają zmniejszeniu o ilość paliwa odpowiadającą średniemu limitowi zużycia paliwa przewidzianemu na cztery dni w miesiącu.

§ 9. Ministrowie, kierownicy urzędów centralnych, wojewodowie i prezydenci miast stopnia wojewódzkiego zapewnią zatrudnienie kierowców zwolnionych na skutek realizacji niniejszej uchwały, w szczególności jako kierowców autobusów komunikacji publicznej, w zawodach pokrewnych oraz w warsztatach naprawczych i stacjach obsługi.

§ 10. Zaleca się zarządom centralnych związków spółdzielczych stosowanie przepisów uchwały.

§ 11. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 października 1981 r.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

220

UCHWAŁA Nr 202 RADY MINISTRÓW

z dnia 14 września 1981 r.

w sprawie Funduszu Rozwoju Rolnictwa.

Na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 26 października 1971 r. o podatku gruntowym (Dz. U. z 1971 r. Nr 27, poz. 254 i z 1974 r. Nr 38, poz. 230) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Środkami Funduszu Rozwoju Rolnictwa, zwanego dalej „Funduszem”, dysponują:

- 1) walne zebranie posiadaczy gospodarstw rolnych w danej wsi — podatników podatku gruntowego wymierzanego według stawek kwotowych, zwane dalej „walnym zebraniem” — w części pochodzącej z wpłat tych podatników,
- 2) walne zgromadzenie członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych — w części pochodzącej z wpłat tych spółdzielni.

§ 2. 1. Środki Funduszu, o których mowa w § 1 pkt 1, mogą być wykorzystane na finansowanie inwestycji służących rozwojowi rolnictwa i społeczno-gospodarczej infrastruktury wsi, a w szczególności:

- 1) na realizację przedsięwzięć służących rozwojowi produkcji rolnej i poprawie warunków życia ludności w danej wsi,
- 2) na zakup maszyn, narzędzi rolniczych i środków transportowych oraz na rozwój zaplecza technicznego mechanizacji rolnictwa, związanych ze świadczeniem przez kółka i organizacje rolnicze oraz ich jednostki gospodarcze, a także przez inne jednostki usług produkcyjnych na rzecz indywidualnych gospodarstw rolnych,
- 3) na podejmowanie przedsięwzięć związanych z realizacją celów określonych w pkt 1 i 2, służących więcej niż jednej wsi.

2. Środki Funduszu, o których mowa w § 1 pkt 2, mogą być wykorzystane na sfinansowanie celów wymienionych w ust. 1 pkt 1 i 2 w rolniczych spółdzielniach produkcyjnych oraz zadań wspólnych dla spółdzielni

i miejscowości, w których spółdzielnie te prowadzą swoją działalność.

§ 3. 1. Środki Funduszu, o których mowa w § 1 pkt 1, są przekazywane przez terenowe organy administracji państwowej stopnia podstawowego na rachunki poszczególnych wsi prowadzone przez banki spółdzielcze.

2. Walne zebranie podejmuje uchwały o wykorzystaniu Funduszu oraz ustala wykonawcę tych uchwał.

3. Wykonawca, o którym mowa w ust. 2, jest upoważniony do występowania wobec banku i innych osób prawnych, a także wobec osób fizycznych w sprawach dotyczących wykonania uchwał walnego zebrania. Upoważnienie wykonawcy poświadcza terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego.

§ 4. 1. Walne zebranie zwołuje sołtys zawiadamiając o terminie i miejscu zainteresowanych w sposób przyjęty w danej miejscowości co najmniej na 7 dni naprzód.

2. O terminie i miejscu walnego zebrania sołtys zawiadamia właściwe organy organizacji związkowych działających na wsi oraz terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego.

3. Uchwały walnego zebrania są prawomocne, jeżeli bierze w nim udział co najmniej połowa uprawnionych; uchwały te zapadają zwykłą większością głosów.

§ 5. Środki Funduszu za 1981 r. przekazuje się na rachunki wsi, o których mowa w § 3 ust. 1, w wysokości 50% wpływów podatku gruntowego wymierzonego według stawek kwotowych zainkasowanych do dnia 31 grudnia 1981 r.

§ 6. Traci moc uchwała nr 145 Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 1980 r. w sprawie Funduszu Rozwoju Rolnictwa (Monitor Polski Nr 31, poz. 174).

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski